

WAAROM HET HOOFDHAAR EERDER GRIJS WORDT DAN DE BAARD

Op een van zijn reizen door de provincie ontmoette de tsaar van Rusland een arme Joodse boer. Het viel hem direct op dat de man grijs haar had, maar dat zijn baard pikzwart was. Toen hij hem vroeg hoe dat in vredesnaam mogelijk was, antwoordde de boer: "Het haar van mijn baard begon pas te groeien toen ik vijftien was, maar mijn hoofdhaar groeide al vanaf mijn geboorte. Mijn hoofdhaar is dus veel ouder en is dus veel eerder grijs geworden." "Wat een slimme verklaring," riep de tsaar vol bewondering. "Beloof me op je woord van eer dat je niemand je geheim zult vertellen voordat je mij honderdmaal hebt gezien."

Thuisgekomen van zijn reis riep de tsaar alle ministers en raadslieden bijeen en vertelde hun dat hij een bijzonder moeilijke vraag voor hen had. De wijze mannen popelden van ongeduld om de vraag te horen, maar toen de tsaar hun vroeg: "Waarom wordt iemands hoofdhaar eerder grijs dan zijn baard?" bleef het angstig stil. Niemand wist het antwoord. "Ik geef jullie een maand de tijd, maar daarna wil ik het antwoord horen," sprak hij.

De dagen gingen voorbij, maar hoe de wijze mannen ook nadachten, niemand kon een oplossing bedenken. De maand was bijna voorbij en de stemming werd steeds somberder. Totdat een van de ministers zich herinnerde dat de tsaar, de dag voordat hij hun het probleem had voorgelegd, een tocht door de provincie had gemaakt. Hij besloot, samen met de koetsier van de tsaar, dezelfde route af te leggen om zo mogelijk achter het geheim te komen.

Toen de minister de arme Joodse boer met grijs haar en een pikzwarte baard zag, begreep hij onmiddellijk dat deze man het antwoord op de vraag van de tsaar moest weten. "Hoe komt het dat je haar grijs is en je baardzwart?" vroeg hij de Jood, maar deze herinnerde zich zijn belofte aan de tsaar en weigerde antwoord te geven. "Het is me heel veel waard als je me het geheim vertelt," drong de raadsman aan. De arme boer, die best wat geld kon gebruiken, dacht even na en zei toen: "Goed, voor

honderd zilveren roebels vertel ik u mijn geheim.” Nadat de minister de honderd roebels had uitgeteld en van de Jood het antwoord had gekregen, reed hij opgewekt naar huis.

Toen de tsaar, die al gehoord had van de reis van de minister, de juiste oplossing te horen kreeg, begreep hij meteen dat de Joodse boer zijn belofte had geschonden. Woedend gaf hij de opdracht de man te arresteren en naar het paleis te brengen. “Je zult zwaar gestraft worden, want je hebt je belofte aan mij verbroken,” sprak hij. “Je hebt mij op je woord van eer beloofd je geheim aan niemand te vertellen en toch heb je mijn minister het antwoord gegeven.”

“Dat is inderdaad juist,” zo antwoordde de boer nederig. “Maar herinnert u zich ook dat u gezegd heeft dat wanneer ik u honderd keer gezien had, ik mijn geheim mocht verklappen?” “Eerst je belofte breken en nu ook nog tegen me liegen,” briede de tsaar.

“Je weet best dat wij elkaar maar één keer gezien hebben.” “Ik zal u bewijzen dat ik de waarheid spreek,” zei de boer en toonde de tsaar de zak met zilveren roebels. “Voor ik uw minister het geheim verklapte, betaalde hij mij honderd roebels. Op elk van die roebels staat uw portret. Nadat ik de honderd roebels had geteld, had ik u dus honderd keer gezien en mocht ik mijn geheim prijsgeven.”

Diep onder de indruk van de slimme verklaring van de arme man, besloot de tsaar hem geen straf op te leggen, maar hem rijkelijk te belonen. En zo werd de arme Joodse boer de eerste raadsman van de tsaar en zolang de tsaar leefde nam hij nooit meer een beslissing zonder hem te raadplegen.

Bron: De mooiste Joodse verhalen, uitgeverij Verba